

maal, hvis man ønsker, at Værdimaaleren skal omfatte andre Ting.

Jeg har nu omtalt mit Syn paa denne Sag og paa de Ændringsforslag, som jeg anbefaler det høje Ting enten at stemme for eller imod, og jeg skal kun gentage, at hvis man paa et tidligere Tidspunkt, da man kunde, havde lyttet mere til de Røster, der lode fra Tjenestemændene og Embedsmændenes Tillidsmænd, tror jeg, at der havde været skabt mere Tilfredshed med det foreliggende Lovforslag, selv om man havde holdt sig indenfor de samme finansielle Rammer, som ere foreslaaede fra Regeringens Side, end der nu sikkert vil blive. Ogsaa jeg haaber, at Lovforslaget maa gaa igennem, saa at dets Ikrafttræden kan regnes fra den 1. April. Jeg tror, at det ogsaa er et Løfte, som Lovforslaget i Virkeligheden indeholdt, da det blev forelagt for det høje Ting.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til hurtig Fremme.

Finansministeren (J. C. Christensen):

Jeg ønsker at gøre nogle almindelige Bemærkninger paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne, da jeg ikke er sikker paa at være til Stede i Aften, i alt Fald ikke ved Mødets Begyndelse. Jeg vil takke det ærede Udvalg og dets Flertal for dets Behandling af denne Sag, fordi de Herrer have indstillet Sagen til Gennemførelse. Som det høje Ting vil erindre, har jeg ved Finanslovens første Behandling ligesom ved denne Sags første Behandling udtalt, at jeg ansaa det for nødvendigt, at Staten lønnede sine Embeds- og Tjenestemænd med ordentlige Lønninger, og jeg anser det ligeledes for rigtigt, at Staten kræver et godt Arbejde af dem. Men jeg mener ogsaa, man maa sige, at naar det, som er indstillet, gennemføres, er det en rundelig Forbedring af Lønningerne, og jeg kan ikke anerkende de Udtalelser, som gaa ud paa, at man ved de foreslaaede Ændringer søger at ramme de vedkommende Folk. Vi maa erindre, at de dog altid ville faa en Lønningsforbedring, selv med de Indskrænkninger, der foreslaas.

Jeg har Grund til at takke Flertallet, fordi det, som jeg meget har ønsket, har villet fremme Forslaget, thi jeg maa erkende, at Tiderne nu ere i alt Fald noget usikre i Forhold til, hvad de vare, da Lovforslaget blev udarbejdet og forelagt her. Man kan ikke sige ganske nøje, hvad vi staa overfor, og da Priserne i mange Henseender ere nedadgaaende, kan jeg godt

forstaa de Tvivl, der kunne have rejst sig i manges Sind baade udenfor og i denne Sal. Naar Flertallet desuagtet er gaaet med til at fremme Forslaget, vil jeg yde min Tak derfor. Ogsaa Mindretallets Ordførere, som have udtalt sig under denne Forhandling, have erkendt, at der neppe under de Omstændigheder, hvorunder Arbejdet er foregaaet, kunde tænkes, at man nu her vilde stille Forslag om yderlige Udgifter for Statskassen. Man har indrømmet, at naar der paa enkelte Punkter kræves yderligere Udgifter, maa man til Gengæld paa andre Steder indføre Besparelser, som kunne dække disse. Men naar man fra alle Sider indrømmer dette, kan man ikke med nogen Grund gaa imod den Betragtning, der ligger til Grund for de Ændringsforslag, som ere stillede af Flertallet. Den Betragtning, som ligger til Grund for disse, er jo: Vi ville paa enkelte Punkter forbedre Lovforslagets Bestemmelser — jeg skal saaledes nævne Togførernes Stilling —, og vi ere derfor nødte til paa andre Punkter at indskrænke de Fordele, Lovforslaget byder, for at skaffe de fornødne Midler til Veje. Det er det almindelige Synspunkt, som har været gjort gældende fra Flertallets Side, og som i Virkeligheden under Forhandlingerne er anerkendt fra alle Sider. Jeg kan derfor kun sige, at hvis Lovforslaget kan blive vedtaget, hvad jeg haaber, og blive ophøjet til Lov inden Rigsdagssamlingens Slutning, er det i Virkeligheden en god Forbedring af Tjenestemændenes Stilling, der i Aar finder Sted.

Ved de enkelte Ændringsforslag finder jeg ikke Anledning til at opholde mig. Mange af dem omhandle kun ubetydelige Ting i Forhold til den hele Sag, og jeg mener, at der er Grund til paa dette Tidspunkt ikke at opholde sig ved Smaating eller Finesser, men samles om at gennemføre det hele hurtigt og godt. Der er faldet Udtalelser om enkelte Ting af mere teknisk Natur, som jeg selvfølgelig ikke skal udtale mig om, da det særlig hører under de vedkommende Fagministre.

Jeg skal kun udtale Ønsket om, at vi mellem anden og tredie Behandling kunne enes om at indsætte en Paragraf, som nærmere fastsætter Bestemmelser for Lovens Ikrafttræden, thi jeg deler den Betragtning, at det er rigtigst, at Lønningerne træde i Kraft fra 1. April, uagtet vi allerede nu ere komne ud over det Tidspunkt. Men det er klart, at skulle Lønningsforbedringerne træde i Kraft fra 1. April, vil det volde Administrationen ad-